

Kutya-macska-ember intimitások (avagy a tévedések szomorújátéka)

Prof. Dr. Egri Borisz, DSc; MRANH

Sztereotípiák 1.: „Kisállat-kisember”

Gyakori szokássá vált, hogy az éppen mászni tudó „kisember” mellé a lakásba kiskutyát, kiscicát veszünk. Gyakran halljuk „mennyire édesek így együtt”. Nem tartjuk szem előtt azonban azt a tényt, hogy a nemrég leválasztott kisállat többfajta veszélyforrást is hordoz magában. Egyrészt nemcsak a kiscicák, de neki is problémái vannak a szobatisztasággal. Ennek mind folyékony, mind pedig szilárd vonatkozásai elsősorban a bakteriológiai fertőzés veszélyét vetik fel. Mind a cicák, mind pedig a kutyák már az anyaállat méhén belül fertőződhetnek fonalféreg-lárvákkal, melyek így a kisállatba kerülve nagyszerű életteret találnak. Értelemszerűen a fiatal állatok még nem regulázott székletürítései a lakást is parazitákkal fertőzött területté teszik. Az elsősorban fonal- és galandférgek petéi bekerülhetnek az emberek szervezetébe. Cicák akár egysejtű véglényekkel (toxoplazmákkal) is fertőzhetik gyerekeinket. A konyhakertben barangoló kisgyermek az ott dolgozó végző macska ürülékével szennyezett és nem kellően megmosott zöldségektől is fertőződik ugyanúgy, mint a felnőttek!

Sztereotípiák 2.: „Az én állataim tiszták minden héten a kádban fürdetem őket...”

Kétségkívül a velünk együtt élő állatok tisztasága nagyon fontos, azonban a lakásnak kell hogy legyen két, az állatok által érintetlen helysége: a fürdő- és hálószoba. E helyeken, ahol javarészt egészben vagy részlegesen meztelenek vagyunk, már nemcsak bakteriális vagy parazita fertőzések, de gombás eredetű bőrbetegségek is veszélyeztetik az embereket. Ezért sem közös kádat, sem közös lavórt sem pedig közös WC-t nem célszerű használni, akkor sem, ha kiváló fertőtlenítőszerrel állnak rendelkezésünkre.

Sztereotípiák 3.: „Az állat felelősségre, rendre tanít...”

Igaz, ha a növekvő félben lévő gyermek rendszeresen megtanul gondoskodni cicáról, kutyáról, gazdagodik egyénisége, mélyebb érzésű felnőtté válik. Ezért szoktuk kiadni feladatként, hogy takarítsa el a használt macskaalmot, vagy a kertben elpotyogtatott kutyaürüléket. Ez nem jelent mást, mint egy újabb kontaktus-lehetőséget a szilárd állati ürülékkel. Az ilyen korú gyerekeknek azonban el kell magyarázni, hogy az ürülék összegyűjtését követően, nem csak a kézmosás, de az esetleg szennyezett lábbelik alapos tisztítása is nélkülözhetetlen, mivel azokkal ismételtén bevitelük lakásunkba a különböző baktériumokat, illetve parazita-petéket.

Sztereotípiák 4.: „Amilyen a kutyám, olyan vagyok én is.....”

Erről a tényről burkoltan szoktunk beszélni, bár kétségtelen, hogy meghatározott fajtájú ebek meghatározott idegrendszeri típusú, vérmérsékletű emberek által kerülnek kiválasztásra. Van,

aki a kicsi és van, aki a nagy kutyát, cicát kedveli. Az is elvitathatatlan tény, hogy vannak divatáramlatok a kutya és macskatartásban is. Tény azonban, hogy az állat fajtája vagy mérete semmilyen összefüggésben nincs az általa ürített kórokozók mennyiségével, ezért bárhonnán szerezzük is be az állatot ellenőrizzük, hogy oltott és féregtelenítette-e?!

Sztereotípiá 5.: Az egyedüllét megédesítője

Az életkor előre haladtával változnak emberi kapcsolataink rendszerei. Elmennek mellőlünk, vagy mi megyünk el mások mellől, s az „Élet már csak ilyen”- sajnós szeretteink is véglegesen itthagynak bennünket. Ilyen lelki állapotban komoly segítség egy magának figyelmet és megértést követelő kutya vagy cica. Ne felejtsük azonban el, hogy öregedésünkkel szervezetünk ellenálló képessége ha lassan is, de folyamatosan csökken. Ez viszont még inkább felveti az általunk befogadott, velünk „közös háztartásban élő” állatok rendszeres állategészségügyi ellenőrzését.

Bármely sztereotípiát is nézzük, biztosak lehetünk abban, hogy léteznek. Ugyan Shakespeare „Tévedések vígjátékát” írt, állatainkra nem odafigyelve, tőlük esetleg megbetegedve könnyen szomorújátkká válhat a velük való tartós együttlét.